

Socialministeren (Karen Jespersen):

Den dokumentation, som man kan give for, at der er en sammenhæng mellem det, arbejdsgiverne skal betale af sygedagpenge, og udviklingen i sygedagpengene, er bl.a. de tal, der viser, at da den arbejdsgiverbetalte sygedagpengeperiode blev sat ned fra 5 uger til 2 uger, steg udgifterne med 2 pct. Jeg sagde også i mit første indlæg, at der var en meget beskeden sammenhæng, men alt andet lige var der altså den lille stigning, da man i sin tid nedsatte perioden.

Det er rigtigt, at der ser ud til at være en sammenhæng mellem et fald i ledigheden og stigende sygedagpengeudgifter, og det er noget, som man må tage meget alvorligt. Jeg mener faktisk, at udviklingen i sygedagpengeudgifterne er en af de mest alvorlige udviklingstendenser i øjeblikket.

Der har været gisnet forskelligt om, hvad årsagen kan være, om det f.eks. hænger sammen med, at nogle af dem, der kommer i arbejde nu, er mennesker, der af den ene eller den anden grund ikke er særlig stabil arbejdskraft og derfor bevirker de øgede sygedagpengeudgifter.

Der har også været talt om, at det har forbindelse med, at der er flere mennesker, der nu bliver aktiveret, og at der kan være et ret højt sygefravær blandt de aktiverede. Der har været forskellige analysegrupper i gang, og jeg mener, det er meget vigtigt, at vi har en fortsat aktivitet for at analysere årsagerne bag dette sygefravær.

Vi kan f.eks. se i Københavns Kommune, at det er muligt at gøre noget. Københavns Kommune har haft et meget højt sygefravær, og det har de i nogle år arbejdet intenst for at få bragt ned. Det ser faktisk ud til, at det nu er begyndt at falde bl.a. takket være en meget målrettet indsats fra deres bedriftssundhedstjeneste. Det er muligt at gøre noget, men det er mange faktorer, der spiller ind som forklaring på, at sygefraværet er så højt.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil gerne medgive, at der på mange måder kan være en sammenhæng mellem omkostning og adfærd. Det er sådan set det grundsynspunkt, som mit eget partis politik langt hen ad vejen bygger på. Men det kræver jo, at den, der bliver mødt med nogle omkostninger ved at gøre noget eller ved at undlade at gøre noget andet, har nogle handlemuligheder, og når det er sådan, at væksten i sygedagpengene ligger

på de langtidssyge, er det da forkert at møde arbejdsgiveren med en forøget omkostning på de korttidssyge, for det er jo slet ikke dér, problemet er.

Hvis man virkelig ville gøre noget, hvor handlemulighederne er, skulle regeringen f.eks. genoverveje ideen om karensdag eller noget helt andet, som jeg gerne vil foreslå ministeren at undersøge.

Den sammenhæng, der er rundt omkring i kommunerne med hensyn til, at man har folk på sygedagpenge, fordi der er stopklodser i de amtskommunale behandlingstilbud, er netop ikke den rigtige sammenhæng mellem økonomisk belastning og handlemulighed. Hvis man ville gøre noget dér, burde man gøre det muligt for kommunerne at give tilskud til f.eks. behandling på privathospital, sådan som vi så det i eksemplet fra Fyn, hvor man kan opnå en besparelse både på sygedagpenge og national-økonomisk, og hvor folk kan genvinde deres placering på arbejdsmarkedet.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke ville være en rigtig god idé også at medtage et element i denne pakke – jeg tror, hr. Tom Behnke kaldte den et bunkebryllup – der gjorde det muligt for kommunerne at give tilskud til mennesker, der står på ventelister og helt unødigt modtager sygedagpenge, fordi vi ikke har kapacitet nok i det offentlige sundhedsvæsen.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal ikke afvise, at ministeren kan have ret i, at der kan ligge flere faktorer bag den kendsgerning, at når ledigheden falder, stiger sygefraværet. Det synes jeg, ministeren skulle gå aktivt ind i, og jeg vil spørge ministeren, om hun virkelig mener, at dette forslag skaber incitament til at oprette flere arbejdspladser. Vi vil alle gerne have flere arbejdspladser, men så skal man ikke samtidig lægge byrder på erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil bare spørge fru Højte Jensen og hr. Løkke Rasmussen, om det ikke er rigtigt, at da der var borgerlig regering i Danmark i en lang periode i 1980'erne, havde man ikke en 2-ugers eller 3-ugers arbejdsgiverbetaling, men en 13-ugers arbejdsgiverbetaling.